

5264
3die Faste-Onsdag 1846
1846

Grundtvigs prædikenmanuskripter fra 1845-46, fasc. 36,
udgivet januar 2010 af Lars Toftdahl Andersen
i Grundtvig-Byens digitale bibliotek med støtte fra
Tipsmidlerne (2001) og N.F.S. Grundtvigs Fond (2010).

6 ms, 18. marts 1846, fasc 65

3die Faste-Onsdag 1846

Korsfæstede men igien Opstandne Frelser! Vorherre *Jesus Christus!* gør Du os til Christne i Aand og Sandhed, saa vor Sjæl finder Hvile i Troen paa Syndernes Forladelse i dit Navn, og saa vort Hjerte tvinges af din Kiærlighed til ei længer at leve vort eget Liv, men dit, som er død og opstanden for os. Da skal dit Ord til os altid klarere blive Aand og Liv, naar vi bekiende Dig for Verden og naar vi bede i dit Navn: Fadervor! Du, som er i Himlene!

Jeg er dertil født og kommet til Verden, at jeg skal give Sandhed Vidnesbyrd!

Det er Herrens berømte Ord til Pilatus, og det skal være enhver Christens, ja ethvert Menneskes Ord til sig selv; thi vel er der en mærkelig Forskiel paa Kraften og Klarheden, hvormed vi kan give Sandheden Vidnesbyrd, men Forpligtelsen dertil har vi alle og et eget Kald dertil med saamegen Kraft og Klarhed, som vi efter vore Omstændigheder behøve, det faaer vi alle, naar vi bliver Christne, ikke blot lader os kalde Christne, men bliver det virkelig; thi da lære vi, *hvad* der er *Sandhed* til *Salighed*, og da faae vi med Sandhedens Aand baade Mod og Kraft til at følge den.

Ja, m. V. der er vist nok altid mange Mennesker som sige i deres Hjerte med *Pilatus*: hvad er Sandhed, og indbilder sig

dermed at være undskyldte for at give den Vidnesbyrd, men de veed dog godt, de skylder den et Vidnesbyrd, veed godt, de er ikke kommet til Verden for at tale Løgn og handle falskelig, men tvertimod for ærlig og oprigtig at følge Sandhed, ja, vi kan jo høre det selv paa *Pilatus* og paa *Judas*; thi hvad var det vel, som drev den uretvide Dommer til at dømme sig selv og bekiende: jeg finder ingen Skyld i dette Menneske, jeg finder Intet hos ham af hvad I skyldte ham for, *Herodes* ikke heller, hvad uden den Følelse, at han skyldte Sandheden Vidnesbyrd, og maatte see til at holde Munden reen, om han end besmittede sine Hænder med det uskyldige Blod, og hvad drev den falske, pengegierrige *Judas*, som havde solgt sin Frelser og forraadt sin Ven, til at anklage sig selv og sige: jeg gjorde ilde, at jeg forraadte uskyldigt Blod, hvad uden hans egen Samvittigheds Tordenrøst, at han skyldte Sandheden Vidnesbyrd, og maatte paa en Maade have den Steen af Hjertet, før han turde gaae ud af Verden!

Derfor m. V. uagtet det ingenlunde for Intet er blevet til et Ordsprog, at Sandhed er ilde hørt, ja, skiøndt vi paa Vorherre *Jesus Christus* kan see, at Sandheden netop bliver mere forhadet i Verden, jo renere og jo kiærligere den følges og gives Vidnesbyrd, saa maae vi dog kalde det den største Lykke i Livet at komme til den Beslutning, med Guds Hjelp at følge Sandheden uafsladelig, fordi det er dertil vi fødtes og kom til Verden, og kan da uden det, hverken

3die Faste-Onsdag 1846

gaae rolig ud af Verden, eller naae vore Ønskers Maal: den evige Lyksalighed.

Ja m. V. det er en Klarhed større end Solens som overskinner Livets og Salighedens Vei i det Ord: giv Sandhed Vidnesbyrd, og vi føler Alle at det i denne Henseende ingen Forskiel gjør, om vi allerede veed, hvad der er sandt eller ikke, thi Hovedsagen er, at vi erkiende vor Forpligtelse til at give Sandhed Vidnesbyrd og beslutte at følge den, hvor vi see den, at følge den trolig, hvor den gaaer hen, saa dens Venner blive vore Venner, og dens Fiender vore Fiender, tage den faste Beslutning, fordi vi see, det er vor

Skabers klare Villie og uomgængelige Skyldighed, og fordi vi føle, at uden Sandhed er ingen varig Lykke muelig.

Uden denne Beslutning er al Tale om Christendom Tant, thi Ingen kan følge *Jesus Christus*, som kom til Verden for at give Sandhed Vidnesbyrd, uden at have Sind til det Samme, og med denne Beslutning kommer man sikkert til Christus, hvorlangt man end maatte være borte, som den forlorne Søn i det langt bortliggende Land, thi Herren vidner: hvo som er [af] Sandhed, hører min Røst, og det følger af sig selv, at naar *Jesus Christus* ikke blot er Sandhedens tro Vidne, men er Sandheden, den guddommelige Sandhed i egen Person, da maae ogsaa Alle som søge Sandhed for at følge den og give den Vidnesbyrd, komme til ham og finde sig bevægede til at troe paa ham.

Og see m. V. ligesom dette klare og skinnende Lys, som viser os, vi er alle dertil født og kommet til Verden, at

3

3die Faste-Onsdag 1846

give Sandhed Vidnesbyrd, ligesom det, naar vi troe paa den korsfæstede Herre *Jesus Christus*, maa drive os til at være vor Tro bekiendt for Verden, og naar vi er Christi Evangeliums Tjenere, til at forkynde det med Flid, saaledes er det samme Lys os en sand og varig Trøst, naar vi mærke, at det *Korsens Ord* er og bliver en Forargelse og Daarlighed for Mange, og naar det synes, som dette Evangelium snart ikke skulde finde mere Rum paa Jorden.

Ja, naar det falder os paa Sinde, at den Steen, som Verdens kloge Bygmestere vrage, som er dem en Anstøds-Steen og en Forargelses-Klippe, det er ikke alene den korsfæstede Frelser, Vorherre *Jesus Christus*, som vil hjertelig troes paa og følges med Korset ogsaa fra den ene uretfærdige Domstol til den Anden, fra Pilatus til Herodes, fra Lige-gyldighed til Spot og Forhaanelse, ikke alene ham, men *Sandheden*, den dybe, rene, aandelige og hjertelige Sandhed i det Hele, altsaa kun *Jesus Christus*, fordi Han er denne Sandhed i egen guddommelige Person, som vidner om Verden, at dens Gier-ninger er onde og at dens Vei er Dødens Vei, som fører til Fordærvelse; naar det falder os paa Sinde, da skamme vi os ikke ved det Korsets Ord og Jesu Christi Vidnesbyrd,

men sætte vor Ære deri og rose os deraf, som den rette menneskelige Heltegierning, da vi alle med ham er dertil fødte og komne til Verden, at vi skal give Sandhed Vidnesbyrd.

Og naar det med det Samme falder os paa Sinde, at denne Steen, som Bygmesterne vrager, falde og støde sig paa, denne Sandhedens Ædelsteen nødvendig maa være, hvad den kaldes i Skriften: *Hoved-Hjørnesteenen* i Guds Huus, den evige Bolig, og de Vises Steen

3die Faste-Onsdag 1846

løsrevet uden Hænder, som derfor heller ingen Haand kan vælte eller standse eller forhindre fra at knuse Verdens store Afgudsbillede af Guld og Sølv og Kaabber og Jern og Leer, og at voxte til en Klippe, som opfylder Jorden, naar det falder os paa Sinde, da skamme vi os dybt ved Frygten for, at Christi Evangelium med Korsets Ord skulde nogensinde overvindes og udryddes, da smile vi rolig ad alle dets Modstanderes Pralier, Trudsler og Bespottelser, og tænke paa, hvad selv en Hedning har sagt, at der er Noget i Menneske-Livet, som, hvortit det end undertrykkes, altid paany reiser Hovedet i Veiret og seirer tilsidst over alle sine Fiender og det er *Sandhed*, saa, naar vi kun troe, at den korsfæstede Herre Jesus Christus er *Sandheden* selv, da er det os, som vi selv med disse vore Øren havde hørt det med Tordenrøst giennem den klare Sky: *denne* er min elskelige Søn, hører ham! ja, da høre vi altid i Aanden alle Guders Gud sige til *vor* Herre: sid du ved min høire Haand, mens Jeg lægger alle dine Fiender under din Fodskammel!

Og see, derved slukkes ogsaa den dybeste og inderligste Sorg, som kan boe i en Christens Hjerter: Menneskekiærlighedens Sorg over, at saamange Syndere foragte Guds Naade, saamange Fortabte vende Rygg til den eneste Frelser, saamange Usle og Arme bespotte den Rige, som blev selv fattig for at gjøre Alle rige,

ogsaa denne Sorg slukkes, fordi Herrens Ord: *hvo som er af Sandhed*, hører min Røst, de indskrive sig selv uudslettelig paa vort Hjertes Tavle, naar den Tanke bliver lyslevende for os, at *Jesus Christus* er *Sandheden*, den evige, guddommelige *Sandhed* selv, thi da maa han jo nødvendig findes og lade sig finde af alle dem, som søge Sandhed, baade dem som er nær, og dem, som er langt borte, og dem, som ikke søge Sandhed, skøndt de føle, som alle Mennesker, at de er dertil født og kommet til Verden, at de skal give Sandhed Vidnesbyrd, de som altsaa ikke er af Sandhed men af idel Falskhed, hvad have vi med dem at gjøre, eller skulde, kunde vi maaskee ønske, at Sandhed maatte gaae tilgrunde, for at Løgn og Falskhed kunde triumphere, eller føle vi ikke, at et saadant Ønske vilde være ligesaa rasende afsindigt, som det aabenbar var ugudeligt og bespotteligt?

See, alt Dette stod soleklart for Herren, da han sagde til Pilatus: jeg er dertil født og kommet til Verden, at jeg skal give Sandhed Vidnesbyrd og *hvo som er af Sandhed*, hører min Røst. Derfor stod han rolig, mens Judas fortvivlede, derfor gik han saa rolig, bundet af dem, han kom for at løse, fra de forhærdede Præster til den ligegyldige Dommer og den bespottelige Konge, og i samme Grad, som vi kommer til den levende Overbeviisning at ogsaa vi er fødte og baarne til at give *Sandhed* Vidnesbyrd og at vi gjør det ved at vidne om den Korsfæstede Herre *Jesus Christus*, som Guds eenbaarne Søn, vor Frelser, Himmerigs Lys og Livets Fyrste, i samme Grad skal baade Vidnesbyrdet blive os let, dets Uovervindeligheed blive os klar, dets Frugtbarhed vis, og dets *uforsønlige* Fienders Undergang staae som den nødvendige Følge af Sandhedens evige Seier, saa vi har igrunden slet intet at frygte for eller sørge over, men kun en evig og ubeskrivelig Taksigelse at bringe den Himmelske Fader, som udfriede os fra Mørkets Magt og oversatte os i sin elskelige Søns Rige, som hviler paa Sandhed, straalere af Lys og blomstrer med fuldkommen Glæde Amen!